

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1658

III. Qualia sint officia Angelorum beatorum erga homines.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38954

possint, non possunt tamen illud de nouo mereri, vt docet S. Thom. art. 9. ad 3. quia secundum communem Theologorum sententiam in termino via nullus amplius superest merito locus.

SECTIO III.

Qualia sint officia Angelorum beatorum erga homines.

Dicendum est 1. Angelos interdum ad homines diuinitus mitti, velut diuinae voluntatis internuncios, ac diuinorum consiliorum executores & ministros. Id manifestè constat ex scriptura. Exod. 23. *Eccc ego mitto Angelum meum, qui praecedat te: S. Luc. 1. Missus est Angelus Gabriel à Deo in ciuitatem Galilae ad virginem, &c. Act. 12. Nunc scio verè, quia misit Dominus Angelum suum, & eripuit me de manu Herodis.*

An autem omnes omnino angeli mittantur, & si non omnes, quinam ex illis, controuersum est apud Theologos. S. Thom. quaest. 112. a. 4. existimat, Dominaciones ceterosque superiores beatorum spirituum ordines nunquam mitti, sed tantum reliquos ipsis inferiores. At Magister sententiarum in 2. dist. 10. dicit, ordinariè quidem quatuor illos ordines superiores mitti non solere, sed tantum inferiores; extraordinariè tamen etiam superiores illos mitti: & sanct. Greg. hom. 34. in Euang. videtur asserere sanct. Gabrielem fuisse supremum ordinis Seraphinorum, quod etiam confirmari potest ex eo, quod sanct. Paulus Hebr. 1. loquens de omnibus illis beatis spiritibus dicit: *Nonne omnes sunt administratorij spiritus, in ministerium missi propter eos, qui hereditatem capient salutis?* Vbi obseruandum est Apostolum loqui de omnibus beatis spiritibus sine vlla exèptione, cum ibi de illis agat, prout Christo Domino sunt inferiores, quod ad omnes spectare manifestum est. Et Is. 6. dicit Propheta, ad se vnum de Seraphim volasse. Vtraque sententia probabilis est.

est; secunda tamen probabilior videtur, quia magis ad sensum scripturæ videtur accedere.

Dicendum 2. Angelos mitti, & à Deo destinari ad custodiam hominum non tantum in genere, sed & in particulari, ita ut cuique homini suus adsit Angelus tutelarioris.

Huic veritati, quæ de fide est, oppositus est error Calvini, qui super illa verba Ps. 90. *Angelus suus mandavit de te*, ait, custodiam illam Angelorum esse falsum commentum. Verum refellitur hic error, & nostræ assertionis veritas probatur 1. ex scriptura. Gen. 48. *Angelus, qui eruit me de cunctis malis*: Iudith. 13. *Custodivit me Angelus eius, & hinc euntem, & ibi commorantem, & inde huc revertentem*: & S. Matth. 18. *Angeli eorum in caelis semper vident faciem Patris mei, qui in caelis est*.

Probatur 2. ex S. Bas. Lib. 3. contra Eunomium initio: *Quod adsit, inquit, singulis credentibus Angelus tanquam pædagogus, & pastor viam dirigens, nemo contradicit, qui memor fuerit verborum Domini, ubi dicit, ne contemnat is unum de pusillus istis, quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, & Ps. 33. Immittet Angelus Domini in circuitu timentium eum*: & S. Hier. in cap. 18. S. Matth. *Magna est dignitas animarum, ut unaquæq; ob ortu natiuitatis habeat in custodiam sui Angelum delegatum*.

Probatur 3. ex communi consensu totius Ecclesiæ, quæ semper ita esse sensit, ut colligitur ex Act. 12. Vbi cum S. Petrus è carcere diuina virtute liberatus, pulsaret ianulam factum ignorarent, vnanimi consensu omnes dixerunt: *Angelus eius est*. Idem etiam colligi potest ex festo sancti Angeli custodis, quod à summo Pontifice institutum & approbatum, summo omnium consensu vbique receptum est.

Porro sanct. Thom. a. 5. docet Angelum custodem vnicuique homini adesse, & erga illum suo munere fungi, ab eius ex vtero matris natiuitate, & non ante, vsque ad eandem mortem & non post: eò quòd ante natiuitatem infans

infans censeatur esse quasi pars quaedam matris, & velut fructus adhuc in arbore pendens, vnde tunc per Angelum custodem ipsius matris custodiri censeatur: post mortem verò non amplius egeat homo angelica custodia, cum sit in termino viæ, nec vllus superfit merito vel demerito locus.

Est autem obseruandum id, quod docet S. Dion. de caelesti Hier. cap. 9. non solum hominibus singulis, sed præterea populis, regnis, prouincijs, ciuitatibus suos peculiare Angelos seu Archangelos esse à Deo prapósitos. Quod etiam constat ex scriptura; Dan. 10. Vbi dicitur, Principem regni Persarum restitisse Gabrieli à Deo Iudaei populi liberationem postulant; ille enim Persarum princeps non alius fuit quam bonus Angelus huius populi custos ac tutelarior, vt exponit S. Hieron. in eum locum & S. Greg. Lib. 17. mor. c. 8. Et apud eundem Danielem c. 12. S. Michael dicitur stare pro filijs Israël; quia nempe olim fuit custos synagogæ, sicut nunc Ecclesiæ teste S. Greg. loco citato: & sanct. Epiph. hæc 51. Angelos illos quatuor, de quibus mentio fit Apoc. cap. 9. totidem populorum præsidet & custodes interpretatur, scilicet Assyriorum, Babyloniorum, Medorum atque Persarum.

Præterea singulis etiam rerum generibus atque speciebus præfici Angelos docet S. Aug. Lib. 83. quæst. cap. 79. vnde Apoc. 14. vnus Angelus dicitur habere potestatem supra ignem, & cap. 16. alius vocatur *Angelus aquarum*: neq; id mirari debemus; si enim Deus ipse rerum omnium curam habere dignatur, & in scripturis dicitur escam dare pullis coruorum, & fœnum iumentis, ac vestire lilia agri, quidni harum etiam rerum custodiam Angelis commiserit?

Vnde non sine ratione quidam Doctores existimant exponi posse scripturas (dum alloquuntur creaturas rationis expertes, ignem, aquam, fontes, volucres, bestias, easque ad laudandum, & benedicendum Deum inuitant) ita, vt verba illa referantur ad Angelos custodes, quos rogamus, vt has omnes creaturas sibi commissas ad Dei gloriam dirigant.

Monet etiam S. Th. a. 4. ad 1. quòd, quamvis cuilibet hominum angelus aliquis ad custodiam deputetur, Christum Dominum tamen nullum habuisse Angelum custodem, eò, quòd non indigeret tali custodià, cum esset impeccabilis, & ipse potius angelorum custos dici deberet.

Innumera verò sunt beatorum illorum spirituum erga animas custodiae suae concreditas officia: arcent demones, Tob. 12. increpant peccatores, Iudic. 2. docent & instruunt, Dan. 9. consolantur in afflictionibus, Tob. 5. addunt animum & subministrant vires, 3. Reg. 19. offerunt preces; Apoc. 8. denique animas iustorum è corpore migrantes ad beatorum sedem deferunt, Luc. 16.

Cum igitur tot, & tanta sint angelorum beatorum in homines beneficia, sic vicissim hominum erga illos officia aliqua merito requiruntur, quae paucis verbis complectitur S. Bern. ser. 12. in Pl. 90. vbi explicans hæc verba *Angelus suis Deus mandavit de te; Quantam, inquit, debet tibi hoc verbum inferre reuerentiam, afferre deuotionem, conferre fiduciam. Reuerentiam pro presentia, deuotionem pro beneuolentia, fiduciam pro custodia: Verum de his fufius in tract. seq. cum de sanctorum veneratione & inuocatione agemus.*

SECTIO IV.

Qualis sit status damnationis reproborum Angelorum.

Certum est 1. angelos præuaticatores statim post peccatum suum è cælo esse deturbatos, vt dicitur Apoc. 12. *Neque locus inuentus est eorum amplius in cælo; & in infernum detruços, vt constat ex epist. 2. S. Petri c. 2. Deus peccantibus angelis non pepercit, sed rudentibus inferni detractos in tartarum tradidit cruciandos: Quod quamuis ita sit, nihilominus demones non semper in inferno desineri, sed aliquando Dei permissu inter homines super*

scilicet